

[Finansministeren.]

tisk redegørelse for det. Det er klart, at det rejser en række problemer, når man gennemfører en sådan afgift. Nu kan man vel ikke sige, at det er noget nyt, for vi har haft den i 300 år. Vi har også en stempelafgift, og dette er i realiteten en forhøjelse af stempelafgiften på fast ejendom. Vi kunne altså formelt have sagt: ja men vi sætter bare stempelafgiften op på fast ejendom. Det har vi ikke villet gøre, fordi det har en lidt anden karakter end stempelafgifterne.

Vi har ikke noget imod at få præciseret, at regeringens hensigt med dette er, at sælgeren skal betale. Vi ved godt, at det kan man ikke sikre sig. Det kommer an på udbud og efterspørgsel, hvem der til syvende og sidst kommer til at bære en skat. Det gælder også en række andre skatter, og det ved vi da alle sammen. Men vi har gerne villet præcisere ved at gøre dette til en særlig lov, at dette har en anden karakter end bare at forhøje stempelafgiften. Vi har villet præcisere det rimelige i, at de kapitalgevinster og inflationsgevinster, som vi jo ved der er i det danske samfund, også kan inddrages, hvorved der ydes en skærv, kan vi sige, for det er jo ikke det meget store beløb, til den nedsættelse eller begrænsning af stigningen i trækprocenterne, som vi skal gennemføre.

Også her vil jeg spørge: hvordan ser almindelige mennesker egentlig på det her? Hvordan reagerer befolkningen på det? Ja, vi har set nogle reaktioner fra to professorer fra Århus, hr. Gelting og hr. Vibe Petersen. Jeg sætter dem begge to meget højt, men jeg tror ikke, det gælder i hvert fald hr. Gelting, at de er sådan meget sagkyndige, når det drejer sig om at vide, hvordan almindelige mennesker reagerer. Et af spørgsmålene er som sagt: hvordan reagerer man? Hvordan reagerer befolkningen politisk? Ja, der er vel nok nogle, der bliver lidt sure, når de skal af med nogle flere penge, det vil der altid være. Men stort set tror jeg, befolkningen vil sige: det er ganske fornuftigt, dette her. Vi har en stigning i kapitalgevinsterne på over 10 milliarder kr. om året, og hvor tit hører vi ikke den bemærkning, når vi er rundt til møderne: når I skal have højere skatter, kan I dog så for pokker ikke tage dem dér, hvor der er nogle penge, nemlig på kapitalgevinsterne? Det er vel ikke helt urimeligt,

at almindelige mennesker reagerer på den måde og siger: der er disse kapitalgevinster på fast ejendom, og I kunne godt tage lidt af dem også. Min fornemmelse er, at denne reaktion også gælder mange af de mennesker, som har fast ejendom og skal sælge den, f. eks. parcelhusejere.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke ensidigt er rettet mod parcelhusejerne. Det er en generel lov, der gælder omsætningen af al fast ejendom og ikke rammer specielt parcelhusejerne, sådan som det fejlagtigt blev sagt, jeg tror af hr. Poul Schlüter, der prøvede på endnu en gang at ride de konservatives kæphest med parcelhusene og socialdemokratiet som parcelhusfjendtligt. Dette er ikke specielt rettet mod parcelhusene, det er rettet mod fast ejendom i det hele taget. Jeg tror, der i befolkningen er en ret god forståelse for, at vi, når vi i det danske samfund er nået op på en 50 pct.s beskatning og altså har høje indkomstskatter — og jeg skal da ikke skjule, at jeg mener, de er meget høje, også på lønindtægterne — så siger: ja men kan vi ikke finde andre kilder? Og så er det helt naturligt, at vi har fundet denne kilde.

Jeg vil gerne sige her, for ikke at det skal misforstås, eller for at man ikke skal sige, at jeg afviser alting, at jeg gerne vil se på det, hr. Ømann og andre sagde om, at der kunne være problemer med denne afgift. Der var måske folk, der havde et tab, når de solgte. Der var det problem, som fru Hanne Budtz var inde på, og som jeg om et ganske lille øjeblik skal vende tilbage til. Der var problemet med tvangsforflytningerne osv. Jeg vil ikke afvise, at vi kan se på disse problemer.

Må jeg sige om det største af problemerne, nemlig det med datoen og den tilbagevirkende kraft, at jeg ikke rigtig forstår, at man fra oppositionens side har gjort så meget ud af det. Jeg kan godt forstå hr. Orla Møllers spørgsmål, for det stilles, for at jeg kan svare, og mit svar er, som alle i skatteudvalget ved, at vi rykker datoen. Jeg forstår ikke, at man har villet gøre så meget ud af det, når man vidste i forvejen, at jeg havde sagt det i udvalget. Vi rykker datoen. Jeg vil gerne mellem anden og tredje behandling komme med det ændringsforslag, som jeg altså har bebudet i udvalget, og som går ud på at flytte datoen helt hen til den 1. oktober, sådan at